

Otra cosa es que se quiera proteger la comparecencia de tal persona y no se esté de acuerdo en que comparezca, pero eso es otra cosa. El derecho, como miembro de la mesa, yo sí que entiendo que existe. (Veus)

La senyora presidenta:

Muy bien, señor Castelló.

No se trata del contenido del punto, sino de cumplir el Reglamento de estas Cortes. Y las votaciones para pedir las comparecencias de miembros que no son miembros del Consell se pueden incluir en las comisiones sin que un grupo pierda su derecho a poner un punto del orden del día.

Así que muchas gracias por su opinión y empezamos la comisión.

Punto 1: lectura y aprobación, *si escau, de l'acta de la reunió anterior*. Entiendo que, si nadie pide la palabra, está de acuerdo.

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a retre compte de la selecció dels municipis beneficiats per les ajudes recollides en el programa «Reconstruim pobles», per les quals es desenvoluparan projectes d'actuacions urbanes com la rehabilitació d'edificis del patrimoni municipal i la intervenció en l'espai urbà mitjançant la reforma i l'adequació de carrers, places i zones d'esplai, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 25.796, amb correcció d'errades RE número 25.878); a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a informar sobre les baremacions del programa «Reconstruim pobles» (RE número 25.827); a la qual s'acumula la sol·licitada a petició pròpia per a informar sobre les diverses actuacions urbanes recollides en el programa «Reconstruim pobles» (RE número 25.881) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar els criteris d'adjudicació de les ajudes de la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica als diferents municipis de la Comunitat Valenciana per a desenvolupar projectes d'actuacions urbanes com la rehabilitació d'edificis del patrimoni municipal, com també les intervencions en l'espai urbà mitjançant la reforma i l'adequació de carrers, places i zones d'esplai (RE número 25.887)

La senyora presidenta:

Punto 2: comparecencia del vicepresident segundo del Consell y conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica per a retre compte de la selecció dels municipis beneficiats per les ajudes recollides en el programa «Reconstruim pobles», per les quals es desenvoluparan projectes d'actuacions urbanes, com la rehabilitació d'edificis del patrimoni municipal i la intervenció en l'espai urbà,

mitjançant la reforma i adequació de carrers, places i zones d'esplai, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, acumulada a la sol·licitud del Partit Popular i acumulada a la petició pròpia i acumulada a la petició del Grup Parlamentari Vox.

Té la paraula el vicepresident del Consell.

Senyor Dalmau, quan vullga, li dona al..., si funciona, al micro. No funciona el micro? Present? No. (Veus) Ah!, sí, sí, perdó. *Ahora*.

Quan vullga.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Bon dia a totes i a tots.

Senyores i senyors diputats, és per a mi un honor tornar a comparéixer davant la Comissió d'Obres Públiques, Infraestructures i Transports en este nou període de sessions.

I, tal com està establert a l'ordre del dia de la comissió, comparec a petició pròpia, acumulada també amb les peticions del Partit Popular, Ciudadanos i Vox, per a explicar sobre les diverses actuacions urbanes recollides en el programa «Reconstruim pobles».

No m'agradaria començar esta intervenció sense remarcar l'objecte pel qual vam iniciar este programa, sobre la seua conveniència, la seua coherència i amb la situació que estàvem vivint no fa encara ni un any.

El confinament va canviar per complet els nostres hàbits, la forma de desplaçar-nos, la nostra relació amb el treball i amb l'entorn urbà i la irrupció inesperada de la pandèmia va posar en qüestió el nostre ordre de prioritats. En aquell moment, calia actuar sobre la urgència sanitària, amb mesures que, al mateix temps, ens permeteren previndre la crisi econòmica i social que s'albirava amb la paralització de l'activitat econòmica.

Les actuacions urbanes eren i continuen sent l'instrument amb més capacitat dinamitzadora de l'economia, dins les nostres competències. I, per això, aquesta setmana hem presentat una nova iniciativa que pretén donar continuïtat a totes estes actuacions, en un marc molt més estable que el viscut l'any anterior, el pla Conviure. I ho fem perquè hem de potenciar totes les actuacions que, dins les nostres competències, siguen capaces de generar milers de llocs de treball en un context de catàstrofe econòmica i que, alhora, servisquen per a transformar els nostres espais públics, tot per a continuar avançant cap a la sostenibilitat i l'adaptació dels nostres pobles a les noves formes de viure i de conviure.

Després de l'etapa de confinament, calia tornar la mirada al fet d'habitar la ciutat. Les actuacions urbanes suposen resignificar espais que havien quedat obsolets i tornar a la

vida edificis que, amb el pas del temps, havien quedat en desús. Una idea que connecta, directament, amb el moment en el qual vivim. Hem de pensar de reconstruir la nostra terra, una vegada hàgem vençut el virus, i ho hem de fer amb una sèrie de conviccions comunes. És el moment de recuperar serveis públics, de treballar per garantir drets i, entre ells, el dret a la ciutat.

Senyories, respecte a la qüestió que ens ocupa, tractaré de fer una narració dels fets, de forma el més acurada possible, seguint l'ordre temporal, conforme van anar ocorrent.

Totes i tots estarem d'acord que el moment era d'extrema dificultat. El 28 de març el Govern d'Espanya va anunciar l'aturada de l'activitat econòmica no essencial fins al 9 d'abril, degut al desconeixement absolut de l'abast del virus. Entre estos sectors, es trobava el sector de la construcció i tots els treballs indirectes que genera, des de despatxos d'arquitectes fins les xicotetes empreses proveïdores de materials, que han d'obrir la persiana tots els dies.

Les conseqüències van ser inevitables, però també cal admetre que desastroses. Recorde les paraules del president del Govern d'Espanya dirigides als representants del Consell Europeu, apel·lant una sort d'economia de guerra davant la necessitat imperant d'injectar diners destinats a protegir els més dèbils, als qui en aquell moment estaven sofrint les majors conseqüències de la pandèmia.

Les dades no enganyen ningú. El producte interior brut havia caigut un 21,6 % respecte a l'any anterior. Vam perdre una xifra propera a seixanta-nou mil milions d'euros. D'entre els sectors més perjudicats, el que més ho va acusar va ser el sector de la construcció. El butlletí trimestral de l'economia espanyola del Banc d'Espanya feia especial ressò de l'impacte de les primeres setmanes de l'estat d'alarma i situava la construcció entre els sectors d'activitat més afectats pel confinament, amb un enfonsament del 52 % respecte al període de la precrisi sanitària. I, sense dubte, les empreses que més van patir este confinament general no van ser les grans empreses de la construcció, ja que estes compten amb el múscul financer suficient per a fer front a grans escomeses; van ser les xicotetes empreses, les mitjanes empreses de la construcció.

Milers eren les veus que, en aquell moment, demanaven una injecció d'estímul que generaren expectatives de futur immediat a les pimes de la construcció del País Valencià. I, per a nosaltres, és una qüestió de principis: els grans beneficiats de la reactivació econòmica no poden ser només les grans empreses, han de ser els autònoms, les xicotetes empreses, les mitjanes empreses.

Per això, la millor forma d'articular estes mesures era mitjançant els ajuntaments que tenen una xarxa de xicotetes empreses en la seua òrbita i que potencien el treball en dos temps: en primer lloc, el treball qualificat, mitjançant l'elaboració dels projectes d'execució de les obres, despatxos d'arquitectes, arquitectes tècnics, experts en urbanisme; i, en segon lloc, el treball no qualificat, amb la contractació d'empreses locals que accedixen amb més facilitat a les licitacions de contractes a nivell municipal.

I així ho vam recollir també a tots els acords de reconstrucció i també al de les Corts, signats per cadascun dels grups

parlamentaris amb representació a estes Corts Valencianes, excepte Vox.

Cite, textualment, el compromís adquirit ací, en les Corts Valencianes, en l'acord de reconstrucció. Diu exactament: «La Generalitat ha d'impulsar la rehabilitació d'entorns urbans amb criteris d'eficiència energètica i en favor de la transició ecològica. La rehabilitació ha de convertir-se, en este moment de reconstrucció, en una oportunitat per a la reactivació econòmica i la generació de nova ocupació».

Dit això i en base a la nostra capacitat pressupostària, inicialment vam preveure el desenvolupament de vint projectes amb municipis, amb una inversió no superior als cinc milions d'euros.

Compartiran amb mi, senyories, que esta xifra era insignificant i que havíem d'intensificar els nostres esforços per a aconseguir un major finançament.

Finalment, este programa d'actuacions urbanes aconseguí figurar en el primer paquet de mesures de reactivació econòmica anunciades pel president del Consell, el dia 23 d'abril de 2020, en la sessió de la Diputació Permanent. Aconseguíem, per tant, triplicar la quantitat disponible, fins als quinze milions d'euros.

A més, també, ens vam assegurar de comptar amb el suficient crèdit pressupostari per a les subvencions emmarcades en el nou Pla Conviure amb una dotació bianual de 21 milions d'euros.

Senyories, ho he d'admetre, la conselleria no comptava amb la informació suficient per conèixer les necessitats dels 542 municipis del País Valencià. Per això, d'acord amb les nostres conviccions com a gestors públics, veíem l'oportunitat que este programa, sempre limitat per la manca de temps, avançara cap a noves formes de participació per tal de democratitzar els processos de decisions. Així, doncs, vam enviar un escrit a les administracions locals perquè ens traslladaren amb la màxima celeritat possible els seus projectes de regeneració urbana.

La decisió d'iniciar este procés participatiu responia també al principi d'igualtat d'oportunitats. Estàvem obrint a tots els municipis del territori, independentment de la seua capacitat tècnica i de tindre projectes guardats en la recambra, la possibilitat de ser objecte d'una d'estes línies de finançament fins a l'esgotament pressupostari. Per tant, podem dir que la iniciativa naixia d'una sèrie de necessitats reals dels municipis, un disseny de política pública basada en el corrent d'anàlisi del *bottom up*, de baix cap a dalt.

En el mencionat escrit es van incloure una sèrie d'orientacions específiques perquè els municipis pogueren identificar quins projectes podrien ser susceptibles de rebre el finançament. A diferència de les anteriors actuacions urbanes, volíem que totes les intervencions tingueren un caràcter eminentment social. Els projectes havien d'incorporar, entre d'altres, la perspectiva de gènere, mesures per enfortir l'accessibilitat, la promoció d'espais d'inclusió social i actuacions en favor de la sostenibilitat energètica; i altres aspectes de caràcter tècnic com la possibilitat d'execució en un termini de 2 anys o el compromís de cofinançament per part dels ajuntaments.

Paral·lelament al procés participatiu, vam decidir articular la iniciativa mitjançant línies nominals. Necessitàvem instruments que foren àgils, immediats, que respongueren a la urgència, a la que ja he fet referència, per la COVID-19. Per tant, des del primer moment es va descartar la possibilitat de fer-ho mitjançant concurrència competitiva, ja que l'elaboració d'un procediment d'aquestes característiques haguera comportat una dilatació dels processos fins a que molt probablement en març de 2021, és a dir el proper mes, encara no hauríem pogut ni tan sols plantejar l'inici de les obres.

Perquè, tal i com s'estableix en la Llei 38/2003, la Llei general de subvencions, i en la Llei 1/2015 d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions, un procediment de concurrència competitiva significa: En primer lloc, elaborar unes bases. En segon lloc, tramitar la convocatòria amb els seus respectius informes en un moment on els terminis administratius estaven suspesos per la declaració de l'estat d'alarma. En tercer lloc, establir un termini per a la presentació de sol·licituds. En quart lloc, revisar els projectes i veure si hi ha alguna errada pendent de correcció. I, finalment, dictar una resolució de concessió.

Per contrapartida, la concessió directa és una forma excepcional de concedir subvencions, prevista també en les lleis mencionades anteriorment, i que s'adequava molt al moment, precisament, pel seu caràcter d'excepcionalitat. Entre les modalitats de concessió directa es troben aquelles subvencions previstes nominativament en la Llei de pressupostos de la Generalitat, on als annexos ha de figurar la dotació pressupostària, l'objecte de la intervenció i el destinatari. D'esta manera, amb l'aprovació dels pressupostos es poden iniciar d'immediat els treballs per a desenvolupar els projectes, cosa que és el que està passant ara mateix.

Com he dit anteriorment i torne a remarcar, la necessitat d'actuar amb la màxima celeritat va fer que ens decantàrem per este últim mecanisme des del primer moment. I personalment comprenc la confusió. La invitació enviada a les entitats locals per a conèixer les seues necessitats d'actuació urbanes pot donar a entendre que les seues propostes serien valorades donant la sensació que es tractava d'una concurrència competitiva.

Però, per contra, hauríem de saber que, d'acord amb el principi de legalitat, el simple fet de no haver convocat, realitzar una convocatòria amb unes bases reglades, significa que este programa va ser dissenyat mitjançant els instruments de concessió directa, no de concurrència competitiva.

Senyores i senyors, el resultat del procés de consulta als municipis va demostrar l'èxit de la crida a la participació. Arran d'aquella invitació, vam rebre més de 600 projectes presentats per 300 municipis diferents, tots ells amb uns nivells d'adequació als objectius finals molt elevats. I pense que és important destacar este punt i agrair la professionalitat de cadascun dels ajuntaments que van participar. Tots els projectes complien en bona mesura amb les característiques especificades en la carta.

Ara som capaços d'afirmar que coneixem gràcies a les entitats locals les deficiències urbanes i de serveis de

cadascun dels municipis del País Valencià. Totes i cada una d'elles les tractarem de resoldre en un futur, dins del marc que ens proporciona el nou pla Conviure. I durant este any hem acumulat l'experiència necessària per a introduir millores de gestió que permetran dissenyar un programa amb convocatòries anuals, amb vocació de romandre per sempre en la Generalitat.

Tornant a les actuacions anteriors i sempre condicionats per la disponibilitat pressupostària, vam decidir prioritzar 70 actuacions, que van ser de gran utilitat per a la gent dels municipis, sempre en coordinació amb la secretaria autonòmica i la direcció general competent. Estes actuacions es troben reflectides en la Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2021 i, com podran observar, la relació de transferències i subvencions està prevista en la secció 14 corresponent al departament que tinc el gust de dirigir, concretament en l'annex del programa 431.50 de qualitat i rehabilitació.

Amb tot això, este programa preveu una inversió total de 29,7 milions d'euros mitjançant les aportacions de la Generalitat Valenciana i dels diferents municipis participants. I una volta més tornem a demostrar que la col·laboració institucional és el millor instrument per fer front a les situacions adverses com la que estem patint ara mateix. És més, com ja vaig anunciar en diverses declaracions i entrevistes, calculem que estes primeres actuacions coordinades tindran un impacte econòmic de més de 99 milions d'euros i generaran al voltant de mil quatre-cents cinquanta llocs de treball directes.

Em permetran que, abans de començar amb l'explicació de quins van ser els següents passos, els mostre alguns exemples de la urgent necessitat de les actuacions que anem a dur a terme. Esta primera imatge correspon a Gata de Gorgos, on no fa ni una setmana coneixíem la notícia que el sostre de l'edifici s'havia enfonsat. L'actuació preveu una inversió de 691.000 euros, que ens permetrà recuperar un espai per donar nous serveis al municipi d'acord amb les seues necessitats.

Aquesta segona imatge correspon al municipi d'Almoradí, un dels més afectats pels efectes devastadors de la DANA. La totalitat del terme municipal va quedar sota l'aigua i això ha produït desperfectes greus en paviment i en carrers del centre històric. La nostra aportació serà de 499.758 euros per a la regeneració del centre històric, una actuació que s'emmarca en el pla elaborat per l'Ajuntament d'Almoradí per a què el municipi pugua retornar a la normalitat, amb una inversió total de 12 milions d'euros.

En tercer lloc, actuarem amb urgència i perquè no s'enfonse el carrer Pardo Bazán de Callosa del Segura. En esta imatge podran apreciar l'estat ruïnós en què es troba el carrer amb l'enfonsament de diverses cases al llarg del carrer.

I, per últim, quatre dels 70 casos que podria plantejar-los, tenim el xalet Garín de Burjassot. Una actuació que servirà per a crear un nou espai de trobada i d'activitat per la ciutadania en el municipi de Burjassot, amb una inversió propera als cinc-cents mil euros.

Dit això, no queda cap dubte al voltant de la idoneïtat de les actuacions previstes. Ens reafirma més que pràcticament

la totalitat de les actuacions s'adequaven als objectius que estàvem i continuem perseguint.

Diputades i diputats, les actuacions urbanes previstes ja estan en marxa. Una vegada van estar incloses en l'esborrany de la llei de pressupostos per al 2021, les entitats locals ja podien començar a elaborar els seus projectes d'obra, en cas de que no els tingueren ja realitzats, amb la part de finançament propi prevista per al 2020. I, de fet, alguns ajuntaments, com Faura o Burjassot, ja han iniciat les obres, que haguera sigut impossible d'haver-ho plantejat amb una concurrència competitiva.

Mentrestant, des de la Generalitat, prepararem el conveni tipus per a què una vegada aprovats els pressupostos poguera passar pel següent ple del Consell. I així va ser, el passat 29 de desembre, l'últim ple del Consell, es va aprovar el conveni tipus de col·laboració entre la Vicepresidència Segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica i els ajuntaments, per a la realització de les obres dins de la línia prevista en la llei de pressupostos com a actuacions urbanes. Mitjançant este conveni es farà efectiva la subvenció en favor dels 70 ajuntaments beneficiats.

A més, m'agradaria afegir que la formalització dels convenis singulars amb cadascun dels ajuntaments es produirà com a molt tard en la següent setmana. I esta fita significarà una transferència immediata dels diners als ajuntaments perquè puguen, els que no ho hagen fet, començar les obres el més prompte possible.

El govern del Botànic, una volta més, ha complit amb la seua paraula i ha demostrat que amb voluntat política es pot gestionar d'una forma eficaç i eficient en favor dels qui més ho necessiten. El context en el qual ens trobem ara és substancialment diferent al d'abril de 2020. Passat un any, coneixem de forma més acurada quin és el comportament del virus, en part també gràcies a la investigació i al nostre sistema sanitari. I esta vegada no ha sigut necessari paralitzar l'activitat productiva no vinculada a les relacions socials i el sector de la construcció ha pogut continuar amb els seus treballs dins d'una normalitat estranya, recoberta encara d'una incessant incertesa.

El marc en el qual treballem continua establint-se en la urgència de solucionar la greu crisi social immediata i la més que coneguda emergència climàtica. I, per això, senyories, les actuacions urbanes continuaran sent un dels fonaments de les nostres polítiques de transformació social i ambiental, articulades a través del nou Pla Conviure del qual molt orgullosament traïem pit.

Com he dit anteriorment, la urgència persistix però són els temps diferents, són altres temps. Vam entrar al govern de la Generalitat per a canviar radicalment les pràctiques abusives de governs anteriors i per este motiu pensem que és primordial garantir la igualtat en l'accés a este tipus de subvencions. I el pla Conviure serà una iniciativa amb una convocatòria reglada, amb criteris de valoració sòlids i adequats als objectius que se seguixen seguint, és a dir, propi dels nous temps que estem vivint.

Senyories, vaig acabant. L'oportunitat que tenim davant nostre és una oportunitat immensa. No fa encara ni dos mesos, la Comissió Europea establia la regeneració urbana

com una de les polítiques clau per continuar avançant en la recuperació econòmica, social i ambiental. El sector de la construcció ja ha manifestat el seu interès en aprofitar els fons Next Generation i React-EU, sobretot en camps com la rehabilitació, la regeneració urbana i la transformació digital.

I el pla Conviure serà un dels encarregats de canalitzar tots estos recursos per a què arriben als ajuntaments i a les xicotetes i mitjanes empreses i m'agradaria comptar amb la col·laboració de totes i tots vostés per acabar de dissenyar esta iniciativa. Ara més que mai necessitem ciutats i pobles resilients, ciutats que se sàpien cuidar i que ens cuiden, ciutats capaces de donar resposta a les necessitats del futur, que seran complexes.

Pensen que este pla Conviure treballa en eixa direcció: recuperar espais i serveis públics per tal d'avançar cap a ciutats més justes.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, vicepresident.

Ara tenen la paraula, de menor a major, els grups que han demanat la compareixença. Té la paraula, en primer lloc... Ai!, espera, que no tinc.. (veus)

¡Ah!, sí, el señor Pascual, es que no te encontraba. Perdona.

El señor Pascual por un tiempo de 6 minutos.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Muchas gracias por su intervención, señor vicepresidente.

Mire, muchas gracias por su intervención, porque ha dado usted un rodeo por toda la pandemia, la economía, la situación de la construcción, pero, al fin y al cabo, echamos en falta dos cuestiones claves: transparencia y honestidad. Y son dos cuestiones claves, dos virtudes que desde luego no están presentes hoy mismo ni en usted ni en Podemos.

Señor Dalmau, empecemos por el principio, usted puso en marcha en el segundo trimestre del año pasado el programa «Reconstruimos pueblos», donde la finalidad de dicho programa era la de destinar ayudas a los ayuntamientos de cara a la rehabilitación y a la adecuación de entornos urbanos. Se envió una carta, una misiva a través del director general, el señor Monfort, invitando a los ayuntamientos de la comunidad a que les enviasen las propuestas y los proyectos para poder optar a dichas ayudas.

La carta fue escrita el 3 de abril y se firmó tres días más tarde. Y en esa misiva, donde se añadían dos hojas con 5 puntos de valoración: el objeto del proyecto, la cuantía económica, el contenido de las memorias valoradas, las actuaciones prioritarias, la planificación temporal de las

actuaciones. Además, se indicaba que la voluntad de la dirección general, de la que depende usted, era la de extender las intervenciones a la mayoría de las peticiones recibidas, siguiendo los criterios de oportunidad, necesidad y proporcionalidad –criterios suyos, no de los municipios– y, en función de las peticiones y de las partidas, pues se darían las ayudas presupuestarias correspondientes.

Entonces, resumiendo, usted le pide a los ayuntamientos propuestas para optar a una de esas ayudas de forma competitiva y no concesión directa, porque es lo que se lee, es lo que se desprende de lo que usted está diciendo.

Otra cosa es que la forma que tengan ustedes de hacer la competencia..., la forma competitiva sea más o menos chapucera, que lo es bastante, pero no es la cuestión aquí.

Y, claro, ustedes recibieron 450 preguntas –usted ha dicho ahora 600– de los diferentes municipios. Pero, claro, la cosa empieza a oler mal, cuando usted publica la lista de agradecidos, pero no publica ni las tablas de puntuación, ni las variaciones, ni los motivos de exclusión. Y, claro, varios ayuntamientos, que son bastante más serios que usted y que su *conselleria*, y que saben el trabajo técnico que hay detrás, el trabajo de gestión y la potencia de sus actuaciones, al ver que se habían quedado fuera, empiezan a quejarse, y con toda la razón del mundo, para que exponga desde la *conselleria* los criterios de selección.

Al final, ¿qué pasa? Pues que no le queda otra. Llega, lo publica, pero ¿dónde están las baremaciones y las tablas para cuantificar dichas baremaciones? Al final, ¿qué pasa? Pues que olía mal, porque sus baremos son los suyos, los personales suyos. No son las baremaciones, no son los criterios objetivos que tienen los funcionarios de la *conselleria*.

Y, claro, por eso ahora mismo usted sigue como presidente segundo y *conseller* de vivienda y el señor Monfort ha ido a formar parte de la lista de defenestrados por usted.

Y, por tanto, yo le pregunto, porque quiero que aclare a los diputados de esta cámara que al fin y al cabo tenemos la obligación, en representación del pueblo valenciano, de fiscalizar su labor, que le pregunto directamente si va a hacer públicas las puntuaciones otorgadas a cada uno de los municipios. Y más, si cabe, cuando hasta el Síndico de Agravios ha publicado una resolución, en la que le pide a usted directamente que las publique en aras de la transparencia y para que justifique usted la decisión de dar ayudas a unas localidades u otras para así descartar cualquier arbitrariedad.

Y si son ciertas las tablas de baremación que se han filtrado a través de los medios digitales, díganos: ¿están esas tablas hechas por los funcionarios de la *conselleria*?

Y también nos gustaría saber: ¿qué intereses tiene usted en saltarse las baremaciones de la *conselleria* y de sus técnicos para dar las ayudas a dedo, como se ha visto en un total de 24 de los 70 municipios agradecidos? Porque si al final es todo fruto de la más absoluta de las arbitrariedades del señor Dalmau, pues dígame aquí de forma pública y notoria a todos los ayuntamientos de la Comunidad Valenciana que tienen que hacer los ayuntamientos para ser agradecidos con

su dedito para el tema de las ayudas, para poder recibir unas ayudas.

Pero es que aquí no termina solamente la cosa. Es que, gracias a la prensa, también se ha podido saber que usted envió documentación a determinados partidos políticos de esta cámara, justamente 24 horas después de que saltase todo el pastel, donde reciben un informe explicándoles desde la *conselleria* las diferentes fórmulas competitivas y de concesión directa. Y también me gustaría preguntarle: ¿por qué remitió dicha documentación a determinados grupos parlamentarios, grupos políticos como es el Partido Socialista y Compromís, que sepamos, y no al resto de grupos?

Y lo más importante: ¿por qué eran diferentes dichos informes? ¿Por qué uno iba dirigido al Partido Socialista del País Valenciano, donde se incluían los municipios con alcaldía de dicho partido político y otro con los de Compromís, exactamente lo mismo, pero con los suyos? Porque, claro, lo que se desprende de aquí, señor Dalmau, es que usted estaba comprando el silencio de sus socios, que le están manteniendo usted en el poder...

La senyora presidenta:

Señor Pascual, vaya finalizando.

El señor Pascual Pérez:

¿Estaba comprando, señor Dalmau, el silencio de los grupos parlamentarios de esta cámara? Porque ya nos dirá usted. Si no, ¿de qué...?

La senyora presidenta:

Señor Pascual.

El señor Pascual Pérez:

...-termino ya, señora presidenta– si no, díganos usted: ¿por qué envió dichos informes a esos dos grupos políticos?

Y mire, señor Dalmau, al final lo que queda constatado en esta cámara es que Podemos, y con usted al frente, es sinónimo de enchufismo y de ocultación.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Señor Pascual...

Tiene ahora la palabra la portavoz del Grupo Ciudadanos, señora Peris, por un tiempo de 6 minutos. Cuando quiera.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

Después de este discurso con todas las bondades políticas al más estilo bienvenido mister Marshall, le llamaremos bienvenido mister Dalmau, pues yo simplemente pensaba que esta comparecencia era para otra cosa y hubiéramos terminado en un minuto.

¿Nos va a entregar copia, señor Dalmau, del resultado de la baremación técnica? Porque eso es lo que queremos del programa «Reconstruim pobles».

Mire, si no se lo quiere entregar a Ciudadanos, porque sabe que hemos ido al Síndic de Greuges y tal, pues cumpla la recomendación que le ha hecho el *síndic*, que es que publique esa baremación.

Mire, se lo hemos pedido por escrito. Usted, ni caso. Nos ha contestado a preguntas posteriores, pero a esto usted ha guardado silencio en todo momento. Esperaba que hoy hablara de este tema, pero tampoco. Usted nos ha dado aquí una clase sobre lo que es el procedimiento ordinario normal de las subvenciones, la concurrencia competitiva. Perfecto, si esto ya nos lo sabemos y lo podemos leer en la ley.

Pero también le diré que se ha olvidado decir que cuando haya adjudicación directa, si es que hablamos en plan jurídico, usted debería tener un informe de la abogacía que no consta. Y lo que le quiero preguntar es por qué no consta ese informe.

Mire, no le voy a negar dos cosas. Para mí este programa ha tenido discrecionalidad y arbitrariedad cuando hablamos de reparto de dinero, que usted se olvida público, en la Comunidad Valenciana. No en el País Valencià, en la Comunidad Valenciana.

Mire, usted sabe perfectamente que nosotros no vamos a parar. Se lo pedimos al *síndic* y, si usted no nos lo da voluntariamente, pues daremos otro paso más.

Pero ¿por qué? Porque a mí no me vale lo que dicen los miembros de su partido de que usted no ha actuado ilegalmente. Faltaría más. Si hubiera actuado ilegalmente, estaríamos en otro sitio, no estaríamos en este hemiciclo.

Pero es que, vamos a ver, usted acaba de decirme algo que yo me había creído desde el primer día de usted: entraron en el gobierno para erradicar las prácticas abusivas de otros gobiernos. Pues mire, este programa ¿sabe cómo se llama, su distribución del programa «Reconstruim pobles»? Dedazos, clientelismos y besamanos, tal y como usted lo ha dicho. ¿Esa es la política que usted ha venido a hacer aquí?

Mire, yo voy a entrar ya en el meollo de la cuestión. Su exdirector general, el señor Monfort, el día 24 de noviembre de 2020 –hay una entrevista que yo desde aquí le doy las gracias al *Valencia Plaza* porque me ha hecho el discurso perfecto para poder hoy estar hablando de lo que nos importa aquí a los parlamentarios–, dice: «Las ayudas podían darse a dedo con línea nominativa». Perfecto, usted se ha quedado solo en ese punto. Pero desde la dirección general, es decir, el señor Monfort ya tenía claro que había

que hacer un proceso, asemejarlo a la pública concurrencia: «Invitamos a los ayuntamientos –usted lo ha reconocido–, definimos criterios –que usted también ha reconocido– y se hizo una baremación por parte de los funcionarios –usted ha guardado silencio». Claro, solo me da a pensar que cuando se trabaja este expediente en la torre 1 de la ciudad administrativa, sí que salen los 450 proyectos completamente baremados técnica y socialmente.

Pero, conforme a esto, si es la baremación técnica esta, la que se publicó en la web, la que usted nos reconoce que se hizo, pues ningún municipio que haya obtenido menos de 4 en la puntuación técnica debería de recibir ayuda alguna.

¿Qué pasa, señor Dalmau? Cuando este expediente sale de la ciudad administrativa y se va al Palacio de Pineda, ¡caray!, algo pasa, porque se cambia la alteración. Y entonces, ¿qué ha pasado con las puntuaciones? ¿Pues sabe lo que dice su director..., exdirector general? «El resultado de estas puntuaciones se le trasladó a la vicepresidencia segunda. Pero como no gustó, no se siguió para resolver las ayudas, ni tampoco se quiso publicar. Existe una baremación técnica, que es incómoda –¡ojo!– para Dalmau y que ahora quiere esconder.» Señor Dalmau, yo quiero una respuesta a esto. ¿Qué pasa cuando ese expediente llega al Palacio de Pineda? ¿Se altera la lista de los beneficiados?

Mire, la vicepresidencia segunda, usted, no ha repartido las ayudas siguiendo los criterios técnicos. En la que se ha filtrado explíqueme por qué Elda y Almoradí, sin haber llegado a las fotografías actuales de ahora, tenían cero en baremación técnica y usted les ha dado ayuda. Explique cómo Xàbia, Atzeneta d'Albaida, Ayora, Cortes d'Arenós, Requena, Manises o Moncofa tenían puntuación inferior a 4 y usted les ha dado ayuda. ¿Quién revisa ese listado? ¿Por qué se hacen los cambios?

Vamos a ver, ¿por qué quiere quitar a unos municipios y poner a otros? Porque, desde luego, lo que no cabe duda es que si aplicamos la baremación técnica, que usted creó la apariencia de que se iba a seguir esa baremación técnica, hemos alterado completamente la distribución de las ayudas a los municipios de la Comunidad Valenciana.

Hay otras palabras. «En la *conselleria* todos los cargos sabíamos que se debía cumplir con lo que decía vicepresidencia. Porque si no cumplías, te ibas fuera en un año. El 50 % de los cargos de confianza han sido sustituidos.»

Señor Dalmau, me encanta que haga esa cara, pero es que quiero que me lo explique. Es decir, ¿es usted un dictador? ¿De verdad usted es el Robespierre de la *conselleria* de vivienda? Entonces, explíquemelo, porque aquí lo que dice es que se hace lo que usted quiere. Con lo cual usted se ha cargado la baremación técnica y ha hecho el dedazo.

Y, por último, una cosa, señor Dalmau. Este titular, dígame si es verdad: «Quita los dos pueblos esos, los «benirraros», que no hemos visitado ni nada por el estilo, el Benissoda y Beneixida, y después metemos a Poble Nou de Benitatxell, que no está y es de la Marina –de dónde es usted–, que se ha quedado fuera y el resto lo dejamos igual».

Mire, a mí cuando leí esto sí que me dio vergüenza, porque Poble Nou de Benitatxell solo obtuvo, parece ser, en la baremación técnica un 3. ¿Pero usted era conocedor de esto, *conseller*? ¿Usted sabía esto? Porque un *conseller*, un representante del gobierno de todos los valencianos, de toda la Comunidad Valenciana que haya permitido palabras como «benirraró», es decir, municipios de nuestra comunidad que con sus impuestos están pagando todo el gasto –también, de su *conselleria*– de verdad me parece una falta de respeto.

La senyora presidenta:

Señora Peris.

La senyora Peris Navarro:

Termino, presidenta.

¿No ha adoptado usted ninguna medida? ¿Ningún cese?

Y la última pregunta: *conseller*, ¿qué miedo tiene a publicar esa baremación técnica?

Gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Peris.

Es ahora el turno de palabra del Partido Popular. Señor Castelló, cuando quiera.

Señor Castelló.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidenta.

Conseller, hay algo en lo que nos hemos perdido. Nosotros lo que criticamos, igual que hizo el Partido Socialista o hizo Compromís, es el intentar dar una apariencia de legalidad, una apariencia de transparencia, una apariencia de igualdad es lo que denunciamos. Porque usted lo que ha hecho con todo esto es dar cobertura a lo que fue una cacicada, a lo que es una cacicada, al aparentar una concurrencia competitiva que ha sido una trampa que se descubrió y se ha descubierto, que lo que se ha hecho es darlo a dedo.

Dice usted: «ahora conocemos las deficiencias y las resolveremos en un futuro». Y van para el sexto año de gobierno. «Ahora conocemos las deficiencias», seis años después, «y las resolveremos en el futuro», hoy no, mañana. Bueno, pues esa es la ambición y la forma de gestión de ustedes, seis años después de haber llegado al gobierno.

Nos habla de la importancia de la colaboración institucional. Ustedes entienden mal. Colaboración institucional no es

que siempre acaben pagando los ayuntamientos, porque en cualquier ámbito eso es lo que ustedes entienden por colaboración institucional. Hacen el plan Edificant para que sean los ayuntamientos los que hagan colegios. Se inventan las valoraciones de las dependencias y ceden la dependencia a los ayuntamientos, y se quitan la patata caliente de encima.

Ahora usted se inventa el tanteo y retracto, le da los pisos a los ayuntamientos y que se ocupen ellos de su mantenimiento, de sus reparaciones, de su gestión; y usted se lo quita de en medio. Y ahora también piden colaboración institucional y que paguen los ayuntamientos por realizar actuaciones en edificios con su programa que inician ustedes. Ustedes necesitan realmente una pandemia para poder invertir algo en los municipios. Eso sí, los ayuntamientos a pagar. Solo le ha faltado en su intervención algo que dice a menudo y que suele ser falso, y es: «esto es histórico». Ha faltado que dijera esa, cosa que sería también absolutamente falsa.

Yo cuando vi el presupuesto y vi la partida F1755000 dije: ¡ahora lo entiendo todo! Claro, ahí ponía «concesión directa», en pequeñito. Y ponía: «a los municipios que están en el anexo, 10.020.000 euros». Dije: ahora lo entiendo todo. Era política-ficción, una forma de justificar los viajes del vicepresidente a lo largo y ancho de la comunidad en base a un dinero que tendría en el presupuesto del año que viene. ¡Qué espectáculo! Una forma de hacer algo para que parezca que haces algo. ¡Oiga! ¿se han dado cuenta? En el mismo universo. Dalmau es capaz de hacer una cosa, dar ayudas y la contraria, no darlas. En el mismo universo, es usted un genio. Porque, claro, es que estaría en el presupuesto del año que viene. ¿Y los que no estaban en el anexo? Pues también, pero por concurrencia competitiva. Ahora, ni el PP, ni el PSOE, ni Ciudadanos, ni Compromís ni Vox entendimos su magia; Podemos ya sabemos que traga lo que haga falta en este Botànic. El truco era en 2020, nada por aquí, nada por allá, no había engaño, porque no había nada hasta meses después.

Y la cuestión es. ¿Cómo es posible que usted se comprometiera con los municipios que no estaban en el anexo a que tendrían obras que habían solicitado cuando esas obras van a realizarse por concurrencia competitiva? ¿Cómo se puede comprometer usted a ello? Si no estás en el anexo no vas por concesión directa, sino vas por concurrencia competitiva; y si no estás en el anexo ¿cómo se comprometió usted con algunos municipios que le reclamaron? Nos lo podría explicar, igual es también, además de mago, vidente.

Bueno, pues al final qué resultó. Pues que el Partido Socialista, Compromís y Podemos, con la inestimable abstención de Ciudadanos, fueron los que realmente hicieron la cacicada. Hay algunos que le acusaban a usted de hacer cacicadas, y quienes aprobaron el presupuesto o se abstuvieron son los que dieron la *cabotà* realmente. La cacicada se hizo, por lo tanto, al aprobar el presupuesto. Usted se lo cocinó y preparó la mesa. Pero quienes validaron el engaño, *conseller*, ese engaño a los alcaldes, quienes validaron sus promesas infundadas, su criterio sin criterio, el *priorismo* de las acciones públicas, quienes invalidaron la incomparecencia de la injusticia, la equidad y la igualdad, quienes validaron la poca seriedad porque avalaron con sus

votos lo inane de esta Generalitat líquida y de este gobierno pasmado fueron los grupos del Botànic.

Definitivamente, señor Dalmau, acabo pensando que su reino efectivamente no es de este mundo. Nosotros hicimos tres enmiendas en el presupuesto para intentar evitar esto con escasisimo éxito, como en todas las que llevo haciendo durante seis años en el presupuesto, en la que jamás me han aprobado una enmienda que tuviera cantidad económica, jamás.

Pero, en fin, usted vive feliz, cada vez más altos cargos, ya lleva veinte, el palacio va avanzando adecuadamente, los coches oficiales siguen pululando, ahora tienen hasta bicicletas, y usted vive feliz, porque sabe que aquí viene un ratito y esto se acaba enseguida.

El otro día me acordaba de usted cuando ví al octogenario Batiste rodeado de enfermeras, siendo el primer vacunado la Comunidad Valenciana, cuando dijo aquello de *això és una punxadeta i au*. Usted viene aquí un ratito, es una *punxadeta*, hijo, pues nada, siga disfrutando, *conseller*.

Gracias, presidenta.

La senyora presidenta:

Gracias.

Es el turno ahora del Grupo Unidas Podemos. Señora Davó, por un tiempo de 3 minutos. Cuando quiera.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, vicepresident, per la seua compareixença hui, ací, per haver-nos explicat de forma tan *pormenorizada* la qüestió que avui ens portava a aquest hemicicle. Perquè ha quedat clar que la política pública d'aquesta conselleria, i en concret aquest pla, s'assenta sobre dos pilars que són fonamentals: el disseny de polítiques públiques al servei de la gent i la cooperació amb els municipis.

Entenem que per a altres governs dissenyar polítiques públiques significava comprar cases amb els diners de la cooperació, i que cooperar amb municipis, eixa cooperació institucional o col·laboració institucional, significava pagar amb diners de vivenda la Fórmula 1 a València. Ja vam dir des del principi que les institucions valencianes anaven a deixar de ser la sucursal de Goldman Sachs amb Unides Podem al govern del Botànic, i així ho estem demostrant. Perquè la Conselleria d'Habitatge està fent una revolució en les polítiques de vivenda, i a més ho està fent en base a eixos fonamentals que amplien drets i protegeixen a les valencianes i als valencians. Polítiques públiques de llarg abast amb el pla Habitatge 20-30, que no se cenyix a un cicle electoral, sinó a una política pública pensada, com deia abans, per millorar la vida de les valencianes, increment del parc públic de vivenda. Vosté mateixa, vicepresident, ha recordat moltes voltes, li van dir: no podrà comprar ni

una casa. Doncs ací estem, incrementant el parc públic de vivenda amb instruments tan necessaris com el tanteig i retracte per fer front als fons voltor, cases per un euro, cases per vint-i-nou euros, cases per mil euros. S'ha acabat l'especulació, lluitem amb totes les nostres forces contra l'especulació. I així demostrem que, mentre ampliem el parc públic de vivenda, hi havia altres governs que acumulen sentències per la venda il·legal de les vivendes del parc públic.

Continuem incrementant les ajudes al lloguer, ajudes especials a més joves i per a víctimes de la violència masclista, i paguem els deutes heretats, no? Passem dels deutes Bonig a les solucions Dalmau. Impulsem actuacions, actuacions urbanes de rehabilitació i regeneració, que a més la pròpia Comissió Europea, com vosté ha dit, estableix com una de les polítiques tractores la reconstrucció econòmica, social i ambiental.

Per tant, les actuacions que ens ha explicat suposen *redignificar* espais que havien quedat obsolets i que tornem a la vida edificis i espais en desús o que s'estaven malbaratant. Són actuacions i plans concrets, però que també suposen un canvi en el paradigma sobre l'habitatge i que posen damunt la taula el dret a la ciutat. I ho ha recordat vosté ací també, en seu parlamentària vam donar suport quasi unànime a impulsar la rehabilitació d'entorns urbans, no sols amb criteris d'eficiència, sinó també com oportunitat de reactivació econòmica. Els que no donaren suport no ho van fer perquè evidentment les polítiques d'habitatge per a ells significa eliminar criteris de sostenibilitat i eficiència energètica, significa eliminar criteris de vulnerabilitat per a l'accés a les ajudes, així com eliminar les ajudes a les dones i a les filles víctimes de violència masclista.

Per tant, sols em queda dir que tornem a afirmar que tenim una conselleria que demostra que amb voluntat política podem lluitar contra l'especulació, cooperar amb els municipis i amb les administracions més properes a la ciutadania i fer de l'habitatge un dret i no una mercaderia, que amb aquest govern continuem protegint la gent, ampliant drets i avançant com a país.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Davó.

És el torn ara del Grup Compromís. Senyora Bachero, per 3 minuts, quan vullga. A vore, prove primer.

La senyora Bachero Traver:

Bon dia. M'escolteu bé?

La senyora presidenta:

S'escolta perfectament. Quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, vicepresident, per haver vingut a aquesta comissió a explicar totes les qüestions relacionades amb aquestes ajudes. La veritat, tot i que la voluntat era bona, han anat acompanyades de molta controvèrsia.

Bé, jo el primer que voldria preguntar-li, perquè explique també vosté ací, és si aquestes ajudes existien abans, perquè en la carta que envien a les alcaldies ve a dir això, no?, que se disposa d'una línia pressupostària per a desenvolupar projectes d'actuacions urbanes als municipis de la Comunitat Valenciana en els darrers exercicis, amb una mitjana de quinze intervencions per any. Per tant, s'entén que ja hi havia una partida pressupostària d'actuacions urbanes, no sé des de quant, si podria aclarir-ho. Perquè el que sí que sé és que en el període en què jo vaig ser alcaldessa, des de 2011 fins a 2019, no vaig tindre constància d'aquestes ajudes. Ningú a mi com alcaldessa me va enviar cap carta dient-me que existien ni tant sols. Aleshores per aclarir també açò. Des de quant existixen estes ajudes. I si sap quins municipis van ser premiats i quins criteris se van tindre en compte per a repartir a estos municipis.

Bé, la carta el que continua dient és que en aquesta ocasió se vol fer un procés participatiu. Aleshores, en aquest procés participatiu és on havien els ajuntaments d'enviar projectes.

Ací sí que va haver també, hi ha un termini fixat, però això també va confondre un pocs els ajuntaments, perquè en fixar eixe pla en meitat de l'estat d'alarma, quan estaven tots els terminis parats, doncs no acaba d'entendre el que estava passant. Després se va ampliar el termini i ja se va dir que era simplement per ficar una data i que arribaren els projecte a temps.

Bé, este procés de traure unes ajudes que eren totalment opaques, privatives, no sé com dir-ho, no?, que existien ja, traslladar-ho a tots els municipis perquè tinguen constància que existixen, va tindre molt bona acollida per part de tots els municipis. Fins ací tot bé. Però sí que és deveres que quan se fa este procés de participació supose que, per una qüestió que vosté ja explicat, que este estat alarma i les presses mai són bones companyes, provoca que durant eixe procés participatiu hi haja, diguem, que no se puga transmetre, no es projecte des del Consell cap a l'exterior com ha sigut eixe procés clarament. I ahí és d'on ve jo crec que tota la confusió que ha hagut al voltant d'estes ajudes. Vosté ara ho ha aclarit tot. I sí que la voluntat també, ja ho ha manifestat, és que aquestes ajudes se transformaran en el que hageren hagut de ser des d'un principi, i que no ha pogut ser justament per este estat d'excepcionalitat, este estat d'alarma, en una convocatòria pública, que és cap on haurien d'anar pràcticament totes les ajudes del Consell.

Jo crec que la societat actual necessita processos de participació ciutadana, participatius, com este que ha fet vosté, que vagen acompanyats també de molta transparència; perquè, quan canviem els criteris de repent, si no hi ha una absoluta transparència i claredat en el procés, pues se pot aplegar (*inoïble*) ... Jo crec que ho ha explicat vosté molt bé, ens ha quedat pro clar.

La senyora presidenta:

Señora Bachero, por favor.

La senyora Bachero Traver:

I aleshores sí que voldria, pues això, que explicara des de quant existixen estes actuacions urbanes, fins a quant s'ha de donar i a quins municipis s'han donat i en quins criteris. Vosté quan té constància que trauen enseguida a un procés participatiu les ajudes, amb la voluntat que ja ho manifesten a tots els ajuntaments de voler fer-ho realment en un procés que...

La senyora presidenta:

Señora Bachero, acabe, por favor.

La senyora Bachero Traver:

...realment siga obert. Perdó, és que, com estic ací, no, estic ací, no estic veient ara mateixa el temps, no tinc ni idea.

Val, me n'he passat, no? Val.

Fins ací. Disculpen.

La senyora presidenta:

Gràcies.

La senyora Bachero Traver:

Avisa'm a la pròxima, *perfa*, és que no..., com..., saps?, no veig el temps.

La senyora presidenta:

Val.

La senyora Bachero Traver:

Disculpa.

La senyora presidenta:

És que ací, en la pantalla, sí que vegem el temps...

La senyora Bachero Traver:

Clar, sí, sí.

La senyora presidenta:

...i pensàvem que..., jo pensava que vosté també.

Ara és el torn del Grup Socialista. La senyora Escrig, quan vullga, per 3 minuts.

La senyora Escrig Monzó:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltíssimes gràcies, president. Moltíssimes gràcies per haver vingut ací també a petició pròpia. Transparència i ací a contar les coses. (Veus) Abans la transparència es quedava en els calaixos, com moltes de les factures que es van quedar quan vam arribar ací, en l'any 2015.

En primer lloc, m'agradaria dir que hem de veure el programa «Reconstruïm pobles» com una oportunitat per a la rehabilitació de l'activitat econòmica dels municipis i més en aquesta situació de la crisi econòmica, social i sanitària que estem vivint. Els recursos econòmics i humans s'han de fer servir per a construir societat i no per a enfrontar i eixe és el camí que està present sempre en la seua conselleria, el camí de la construcció i de la reconstrucció.

«Reconstruïm pobles», tal com ha dit vosté, té com a objectiu impulsar principalment projectes de recuperació d'espais i edificis municipals on els pobles, per les seues dificultats econòmiques, no poden fer front, a més d'impulsar l'ocupació i l'economia. Abans, abans, no hi havia reconstrucció o «Reconstruïm pobles». Abans, el que hi havia era construïm i reconstruïm a *los amiguitos del alma*; d'això hi havia moltíssim.

I, com bé ha dit, vicepresident, per la celeritat i, sobretot, per l'absència d'alguns dels projectes que s'havien de fer, doncs, van decidir fer per subvenció nominativa. I, per suposat, doncs, no anava a haver-hi ni concurrència competitiva ni es van dictar bases reguladores ni hi va haver una resolució de convocatòria ni hi va haver concessió ni denegació, sinó que es va passar un procés participatiu, com bé ha dit l'anterior portaveu, en què se van demanar a les entitats locals les seues necessitats d'actuacions urbanes; i jo crec que el que ha traslladat són 600 actuacions que ara sap la Generalitat les necessitats reals dels pobles del nostre País Valencià. El que és important també: 29 milions d'euros i 70 projectes. I el que hem de fer és que aquest programa arribe als majors pobles possible.

És fonamental construir sabent les prioritats i les necessitat i no construir i reconstruir sense conèixer les necessitats del nostre territori. I és fonamental saber invertir els recursos humans i econòmics en allò que fa falta i no en edificis milionaris que van omplir la nostra comunitat en eixa època, en l'època de *los amiguitos del alma*, i que es van construir sense pla de viabilitat i sense necessitat real, edificis que, després de construïts, van estar buits perquè ningú havia pensat que, per a posar-los en marxa, hi feia falta recursos humans, materials i econòmics, a més de ningun pla de viabilitat.

En més d'un poble –i ho sabem els qui estem ací, molts dels qui estem ací– hi ha un exemple clar de l'urbanisme farànic de les èpoques de la dreta. Obres i sobre costos mils. Eixe sí que era el regne de taifes de la dreta, eixe sí.

I, per a acabar, jo crec que la conselleria té una direcció clara, amb projecció, projecte i un futur clar: el d'aconseguir el dret a l'habitatge, el de construir i reconstruir entorns i edificis per a viure i coniar, i fer les nostres ciutats i els nostres pobles més amables, accessibles i igualitaris.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Escrig.

Ara és el torn, sense temps, una altra volta, del vicepresident per a contestar.

Òbriga el micro.

Quan vullga.

Gràcies.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, presidenta.

En primer lloc, agrair-los a tots vostés la seua participació i el seu interès en este programa d'actuacions urbanes que pensem que..., com he dit abans, del qual traguem pit permanentment en la conselleria, perquè pensem que era el que calia fer en el moment en què feia falta estar al capdavant del problema de la pandèmia.

Per a intentar contestar a totes les preguntes que he pres nota... El senyor Pascual, bé, doncs... És que, clar, com vosté diu que no hi ha transparència, quan jo mateix he demanat vindre ací per a explicar-los tot el que vullguen, és que ja no cal tampoc afegir molt més, veritat?

Dit això, jo no sé si és que jo no m'explique molt bé o és que vosté no m'entén. Segurament és el primer, eh?, no m'explique molt bé, per això vaig a tonar-li-ho a reiterar. Mire, no estem parlant de cap convocatòria. No hi ha una concurrència competitiva. No hi ha un barem firmat per cap funcionari, això no existix. ¿Vostés no pensen que, si hi haguera un barem firmat per un funcionari, vostés no pessen que jo estaria ací davant, amb el barem davant i diria: mire, ací està el barem? No hi ha res paregut. El que hi ha són –a vore si ho explique correctament, perquè m'entenga– línies nominatives aprovades en els pressupostos de les Corts Valencianes, aprovades, per cert, amb el vistiplau de Ciudadanos, que no es va oposar. Vosté també ha participat en el «Reconstruïm pobles» d'enguany, senyora Peris i no sé què està dient-me ací, perquè és així.

Per tant, senyor Pascual, jo no acabe d'entendre que és el que falla i, si vol, jo li ho explique les voltes que faça falta perquè, justament, a explicar és a què em dedique i puc fer-ho les voltes... i amb molt de gust, eh? Però tinga en compte que no hi ha una concurrència competitiva i que ningun document oficial ha deixat de ser publicat. Tots els documents oficials, tots, estan publicats.

Lògicament, el que no anem a poder publicar són..., perquè, a més, seria prevaricar, són fulls Excel, documents de treball... Això no podem publicar-ho perquè, a més a més, és que la Llei 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, ens diu que no es pot accedir a la informació pública quan es tracte d'informació de caràcter auxiliar, de suport, esborranys, opinions, resum, comunicacions, informes interns...; article 18. O el Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, que desenvolupa la Llei 2/2015, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, article 46: «S'inadmetran les sol·licituds referides a informació que tinga caràcter auxiliar o de suport...», apartat b: «que tinga caràcter d'esborrany, que encara no revestisca la consideració de final». És a dir, nosaltres no podem publicar un full d'Excel que no està firmat per ningú.

Per tant, a vore si queda açò clar d'una volta, perquè és important. Tota la documentació oficial, signada pels funcionaris, tota està a la seua disposició, com no podia ser d'altra forma.

I vosté em pregunta, senyor Pascual: bé, i per què a alguns grups parlamentaris van donar informació i altres no? Mire, perquè ens la van demanar. Nosaltres sempre atorguem la informació que ens demanen els grups parlamentaris. Estic convençut que vostés, en Vox, no ens han preguntat res, res, que no hàgem contestat, perquè el nostre esforç sempre és a favor de la transparència, a favor que totes les coses sempre es facen amb l'honestetat possible.

La senyora presidenta:

Señor vicepresidente, un momento.

Señor Castelló, ¿puede ponerse la mascarilla, por favor? (Veus) Gracias.

Perdone la interrupción.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

No, no, faltaria més.

Per tant, jo trobe que esta explicació ja ha quedat clara per a les tres intervencions, respecte al tema del suposat barem, i pense que no cal incidir en eixa qüestió.

Senyora Peris, efectivament, com he dit abans, es tracta d'unes línies nominatives i el fet que s'haja optat per esta via –també ho he explicat– és per la necessitat d'actuar amb rapidesa. És a dir, si jo..., ho he comentat abans, si nosaltres haguérem fet tota la part que suposava una concurrència competitiva, en compte d'anar per les vies nominatives, si haguérem hagut d'aprovar les bases de la concurrència, si haguérem hagut d'aprovar la convocatòria, si haguérem hagut d'esperar al període d'al·legacions, si haguérem esperat al període de projectes, ara, hui, en febrer de 2021, encara no tindríem res avançat, estaria la gent esperant

perquè li entregàrem els recursos per a poder fer les obres en els seus pobles. En el pitjor moment de la pandèmia, encara faltarien, a la millor, sis, set o deu mesos per a poder començar.

Per tant, «Reconstruïm pobles» té a vore amb un moment concret, amb un temps concret, que és el temps de la pandèmia. I és el temps de la pandèmia el que, finalment, justifica esta qüestió que els he comentat.

I, respecte a això que comenta la senyora Peris, jo sé que s'ha pogut pensar que jo formava part d'eixes converses. Com vosté sap perfectament, perquè ho sap perfectament, jo no he format mai part d'eixes converses. Són conversacions privades entre persones que formen part de l'equip. Jo no he participat en els converses; per tant, no puc explicar-li què vol dir o què no vol dir, lògicament.

Senyor Castelló, jo no plantege ninguna..., vosté ha dit una aparença de legalitat, en absolut. Tot el que nosaltres fem ho fem en el marc absolut de la legalitat, faltaria més, faltaria més. Per tant, açò no és ninguna aparença de legalitat i vosté ho sap perfectament. És a dir, per tant, jo pense que vosté entén perfectament que nosaltres no hem volgut donar cap tipus d'aparença, nosaltres hem volgut fer les coses ben fetes i, de fet, pense que les hem fetes el millor que es podia fer. Lògicament, segurament, vostés pensaran de manera diferent.

Però, miren, és que vosté em parla de col·laboració institucional és que paguen els ajuntaments; és que trobe que no han entés com funciona el programa. En el programa, per als projectes anuals, als ajuntaments paguem fins a dos-cents cinquanta mil euros, els bianuals fins a cinc-cents mil euros i els ajuntament només paguen la resta. És a dir, que nosaltres podem pagar el cent per cent del programa, si està en el marc del nostre pressupost. Però els ajuntaments, si la seua obra és molt més gran, aleshores, ells col·laboren amb la part que pertoca, lògicament. Per tant, ací no estem diguent «no, no, no, és que el pagador ha de ser l'ajuntament», no, no, no; és que nosaltres som els qui estem pagant i els ajuntaments estan encantats perquè poden, com he dit abans, reactivar els seus motors econòmics, posar a treballar les xicotetes i mitjanes empreses del poble..., és a dir, crear riquesa, que és el que ara mateixa necessitem.

I vosté diu: *no, es que como hacen con el tanteo*. Mire, és que en el tanteig, no sé si ha vist les meues declaracions d'ahir, però justament el tanteig? El que estem fent és posar 10 milions d'euros a disposició dels ajuntaments perquè compren les cases. Fins el cent per cent del cost de la casa pot ser cobert amb diners de la Generalitat.

Per tant, que ningú pense que nosaltres no creiem en la col·laboració institucional; al contrari, com saben tots, creiem plenament en ella i ho demostrem en fets, ho demostrem en fets i ho demostrem xafant el terreny. Però això que diu vosté, senyor Castelló, i perdone que li ho diga, *los viajes*; mire, si me n'anara a Miami, doncs, seria un *viaje*, o, si me n'anara conforme se n'anaven abans els presidents d'esta..., bé, on siga; però, justament, anar a Almoradí, on vostés governen, anar a Orihuela, on vostés governen..., és a dir, anar a diferents llocs per a vore sobre el terreny què es necessita, què necessita la gent allí, en el poble, i en què podem ajudar, això, perdoneu que els diga, això és fer

política o, almenys, és la classe de política que nosaltres entenem, que és la política arrelada al territori, perquè política de laboratori i feta en despatxos, eixa política no és la que a nosaltres ens agrada, com sap perfectament.

I vosté parla alguna cosa d'un annex i diu que els qui estan fora –és que no ho he entés molt bé; ara, si vol, m'ho torna a explicar–... estan fora de l'annex. Mire, això no ha passat mai que a un poble que estiga fora de l'annex li diguem: no, no, és que ara hi haurà una concessió directa. Això no ha passat mai. Per tant, ara el que fem és que hi ha un pla Conviure que, com ja estem dins del marc d'una nova normalitat, eixe pla Conviure es farà per concurrència competitiva, amb un ordre, amb una sèrie de criteris, hi haurà una resolució. I, en el marc del pla Conviure, es podran presentar tots aquells ajuntaments que vullguen perquè, com he dit abans, estem en un altre temps, on la normalitat pot donar-nos altres tipus d'iniciatives.

I vosté diu... Jo això no m'ho creia quan m'ho comentava, senyor Castelló. Mire, vosté diu: és que no ha acceptat ninguna esmena del PP. És que, justament, l'esmena del PP que era sobre «Reconstruïm pobles» el que volien era eliminar la concurrència competitiva i incorporar uns ajuntaments en compte d'altres. És a dir, el que vostés volien era fer les coses d'una altra forma, diferent. Nosaltres estem avançant cap a la concurrència competitiva i vostés volien fer una cosa distinta.

Senyora Davó, efectivament. Mire, fixe's vosté, senyora Davó, nosaltres cada any, cada any, hem de pagar set milions d'euros pel descampat –perquè és un descampat– de la fórmula 1, que és un dels grans *pelotazos* que se van fer ací, en la ciutat de València, al País Valencià, i que, a més a més, no servix per a res. Set milions d'euros és quasi la mitat del pressupost que dediquem a totes les actuacions urbanes. És a dir, amb set milions d'euros podem pagar més de trenta actuacions urbanes dels nostres pobles. Per tant, hi ha molta gent que moltes voltes parla i que realment, no ho hauria de fer.

I vosté ho sap, senyora Davó, el *no se puede* és una cosa molt típica de la vella política. El *no se puede*, el açò és impossible, jo sempre ho recorde perquè és una cosa que a mi em va tocar l'ànima al principi. Quan vaig accedir a la conselleria d'habitatge, em van dir allò tan conegut de passar quatre anys i no podràs comprar ni una sola casa perquè la intervenció no et deixarà, perquè el director no sé què, perquè no se quants i tal.

Estem ja..., en només un any i set mesos portem quasi quatre-centes cases comprades, és a dir, pràcticament una per dia. Per tant, allò que era un *no se puede* es va convertir en un *sí se puede* cada dia, cada dia.

I també és veritat..., vosté ha fet referència al deute Bonig, sabent que és una cosa que jo m'he compromés amb la gent que ho va patir, acabar de pagar eixe deute enguany, perquè és de vergonya el que es feia. El que es feia, això sí que era enganyar a la gent. El que feia el govern del Partit Popular era atorgar ajudes sense tindre crèdit i, per tant, no pagar-les. Això sí que és una cosa que qualsevol que ho escolte dirà: Però com és possible? Sí, sí, era possible i ho feien. Però nosaltres acabarem de pagar eixe deute, com no pot ser d'altra forma.

I, efectivament, s'ha donat vosté que estem canviant el paradigma de l'habitatge, estem sent el far de les polítiques d'habitatge, jo diria que en bona part d'Europa i per descomptat en tota Espanya.

Senyora Bachero, què vaig a dir-li sobre com eren les actuacions urbanes abans? És un programa que ens ve de l'època del Partit Popular. Era un programa que es feia amb total absolutisme, això sí que era una «dedazo» absolut. No hi havia cap tipus de relació, moltes voltes, entre l'actuació urbana i les necessitats del poble. Per exemple, encara tenim actuacions urbanes d'aquella època com, per exemple, arreglar una església. Està molt bé arreglar una església, però jo em preguntaria si això és una funció que forma part del dret a l'habitatge o del dret a la ciutat.

I tot açò es feia sense cap tipus de carta prèvia als ajuntaments, no s'enteraven de res. Es feia amb el «dedazo», anava en aquell moment qui fora, qui diguera: no et preocupes, això jo ho solucione. I no hi havia cap tipus de participació prèvia ni cap tipus de transparència. Això sí que era obscurantisme.

Per tant, nosaltres vam decidir que no tornarien a passar més este tipus d'actuacions, no tornarien a passar més. I, per això, el que vam fer va ser una invitació als ajuntaments perquè ens digueren què és el que necessitaven. No anar nosaltres als ajuntaments a vore què és el que ells necessiten o a dar *dádivas*, sinó que ens digueren què necessitaven i, després de la valoració final, poder plantejar-ho en les línies nominatives.

I també és veritat, senyora Bachero, que al no haver una convocatòria, no haver una resolució, no hi havia un termini final. El que havia lògicament eren terminis orientatius perquè els ajuntaments entregaren a temps els seus projectes i açò no fora una cosa que es dilatara molt al llarg dels mesos. Perquè realment la nostra intenció és la que hem fet, és a dir, que començant l'any 2021 les obres pogueren estar començades. Que és el que ara mateixa hi ha, obres començades. I, per tant, eixa era la nostra voluntat.

I ho hem fet sense mirar, en cap cas, qui governa, sinó mirant les necessitats del poble, de les persones, del municipi. I, per tant, tinc ací una llista –a vore si ho veig– dels ajuntaments o de qui governa en els ajuntaments que ara mateixa han sigut beneficiats, en este cas del projecte Reiniciem, i tenim 35 municipis on l'alcalde és del Partit Socialista, 18 municipis on l'alcalde és del Partit Popular, 13 municipis on l'alcalde és de Compromís, 5 municipis amb candidatures municipals. I en molts d'eixos municipis també governa Ciudadanos, en el cas de Callosa, per exemple, o el cas de Beniflà o el cas d'Orihuela.

Senyora Peris, vaja vosté a Callosa del Segura i al seu govern i diga-li que no necessiten diners per poder recolar esta actuació. Vaja i diga-li-ho que no necessiten poder reparar carrers com el carrer Pardo Bazán, que jo he anat a vore'l i que realment és infrahabitatge acumulat i necessita una actuació urbana necessària. O vaja vosté a Almoradí, que és on vosté diu que segons els seu suposat parent *tenían cero puntos*, no?, *Cero puntos*. Oiga, *¿cero puntos?* *¿Cero puntos* quan Almoradí –i em dona igual qui governa, en este cas governa el Partit Popular– quan Almoradí necessita una actuació urgent del centre històric perquè va ser un dels municipis més negat per la Dana?

Nosaltres, la política que fem són polítiques per a les persones, no són polítiques mirant el color de cada ajuntament. Per tant, efectivament, senyora Bachero, vam optar per les comarques més pobres, per les comarques més vulnerables, pels pobles que més requerien la nostra ajuda. I, en eixe sentit, és quan comencem a fer la valoració.

I, senyora Escrig, moltes gràcies també per les seues paraules. Nosaltres som transparents absolutament perquè qui no té –això ho deia el meu iaio que, per cert, també li deien Batiste, per això m'ha fet gràcia l'al·lusió que ha fet el senyor Castelló– deia: qui no té res que amagar no ha de tindre por a res. Nosaltres no tenim res que amagar, no tenim por a res i venim ací a donar totes les explicacions que faça i les continuarem donant les voltes que faça falta.

Vosté sap que nosaltres som municipalistes, que nosaltres creiem en els ajuntaments, que creiem en les alcaldesses i els alcaldes, que creiem en la gent que està en els pobles fent política. I, per tant, les nostres polítiques sempre aniran dirigides a enfortir els municipis i que la gent que viu en els pobles tinga millors condicions de vida.

Moltes gràcies pel seu recolzament.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

Ara pel torn de la rèplica. Els tres grups demandants supose que volen rèplica? Algun grup més?

Val. Doncs, comencem pel grup Vox, el senyor Pascual, per un temps de 3 minuts. Quan vullga.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, senyora presidenta.

Señor vicepresidente, no tergiversar ni faltar a la verdad. Si usted iba a otorgar ayudas mediante concesión directa, ¿para qué, entonces, publica los criterios de selección? Está claro, porque en un principio usted lo iba a hacer de forma competitiva y luego, usted, decidió anular el proceso objetivo de concurrencia competitiva.

Porque ya se lo ha dicho, como bien se ha remarcado en una entrevista publicada en un medio de comunicación, su exdirector general Jaume Monfort: existe una baremación técnica que es incómoda para Dalmau y ahora quiere esconder. Usted, señor Dalmau, esconde información porque no me ha respondido a la pregunta con respecto a los informes que desde la *conselleria* se trasladó a los partidos Socialista y a Compromís.

La información la esconde usted de la misma forma que lo hace a través de las preguntas con respuesta escrita, desde, por ejemplo, la que le ha formulado el grupo del que yo soy portavoz en esta comisión, el Grupo Parlamentario Vox,

que en noviembre ya le preguntó con respecto a lo que se está tratando hoy aquí en esta comisión. Y hace seis días, su *conselleria*, a través de la señora Garijo, nos contestaba que necesitaban una prórroga de quince días más.

Y, al final, pues, claro, usted viene aquí alardeando de transparencia, aquí yo no veo ninguna transparencia. No puede ser que usted contestase algo incomodo antes de que usted viniese aquí y nosotros pudiésemos preguntarle al respecto. Y, claro, al final, usted ¿cómo ha arreglado este embrollo? Pues, duplicando ayudas para contentar a todos y así no se quejen de su sectarismo y su arbitrariedad.

Porque, señor Dalmau, sus argumentaciones es que no se sostienen. Dice que descartaron la competencia competitiva desde el primer momento para actuar con rapidez debido a la urgencia de la situación. Pero, claro, era para 2021, entonces, cuando vamos a los presupuestos de la Generalitat ¿por qué hay dos líneas presupuestarias? ¿Por qué están la 1.754 y la 1.755, una por concurrencia competitiva, otra por concesión directa, y ambas con la misma descripción y finalidad? ¿Por qué las dividen? Es una buena pregunta que debería usted responder.

Porque, claro, además, y hay otra cuestión que a mí no me ha quedado para nada clara. Usted está hablando aquí, según también el presupuesto, que hay hasta 200.000 euros según la relación de beneficiarios de la línea nominativa 1.755. Pero usted está hablando aquí de que hay actuaciones comprometidas por dos años. Es decir...

La senyora presidenta:

Señor Pascual, vaya finalizando, por favor.

El senyor Pascual Pérez:

...que son plurianuales. Sí, pero es que ustedes tampoco lo están reflejando en los presupuestos. Pues, esa es otra pregunta que me gustaría también que respondiese.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

A usted.

Ahora es el turno del Grupo Ciudadanos. Señora Peris, cuando quiera.

La senyora Peris Navarro:

Gracias.

Mire, señor Dalmau, para que le quede claro, el sentido del interés general que tiene Ciudadanos no lo tiene usted. Hubiéramos votado no solo abstención sino a favor si su

grupo político, Podemos, no se hubiera enrocado en no bajar impuestos a los valencianos. Porque Ciudadanos tiene claro que en circunstancias excepcionales hay que, efectivamente, arrimar el hombro y apoyar. Con lo cual, del tema de presupuestos no hablemos.

Mire, yo tenía claro que esto iba a llegar desde el mismo momento que el señor Puig le delegó a usted vivienda. Mire, vamos a ver, a mí me gustaría que me explicara una cosa. Usted presenta aquí el programa *reconstruïm* y hoy, como usted está en el gobierno, habla de: Son líneas nominativas. ¿Sabe cómo lo decía usted y su partido cuando estaban en la oposición a esto? Le llamaban «dedazos», le llamaban clientelismo y le llamaban besamanos. Y eso lo hemos estado escuchando en todas las instituciones. Pero han llegado al gobierno y ustedes, a las líneas nominativas, las llaman así.

Mire, primera cosa, aún no me ha explicado ¿por qué no está el informe de la abogacía, que es preceptivo en el caso de que haga la línea nominativa, el «dedazo»? Y, después, alguien me tendrá que explicar, porque el señor Mata le reprocha que debe usted ser más transparente, el 28 de noviembre, que tiene que hacer lo que aquí ya se había acabado en la etapa del PP y que le pide que publique esto. Fran Ferri de Compromís también. Les envía la carta misteriosa que hoy, aquí, no nos ha querido decir y que usted mismo dice en una entrevista en el *Valencia Plaza*, el 28 de noviembre. Y aquí todo el mundo silencio.

Mire, por culpa de esos «dedazos» de «Reconstruïm pobles», de ese programa, 5,5 millones se han dado de una manera discrecional a dedo a quien usted ha querido. ¿Sabe qué ocurre? Pues, que tenemos que, por ejemplo, Requena sí que lo ha recibido y, en contrapartida, Camporrobles, Fuentesrobles, Vall d'Uixò o Betxí, que tendrían derecho según los criterios de selección técnicos que usted publica en su web, ya sé que –sale esa web– desde la ciudad administrativa sale la carta. Pero, mire, es que parece ser que cuando llega –le vuelvo a insistir– al Palacio de Pineda, alguien lo altera y usted no me lo ha contestado.

Mire, señor Dalmau, no me ha contestado a la pregunta clave. ¿Nos piensa dar la baremación? Hoy nos dice que no existe. Pues, contésteme, ¿si hoy no nos cuenta la verdad? ¿O faltó a la verdad el día 18 de noviembre de 2020 cuando en una entrevista dijo: «Claro que sí se han seguido –le leo textualmente, e insiste el señor Dalmau– según los criterios de valoración en el marco de la convocatoria se han repartido»?

Señor Dalmau, no cuadra con nada de lo que hoy nos está diciendo. ¿Quién dice la verdad, el Dalmau del 28 de noviembre o el de hoy?

Y, por último, mire, el Síndic de Greuges –algo más objetivo, ya no se lo dice Ciudadanos– le recordaba que las subvenciones públicas deben de acogerse a los principios de publicidad, transparencia, concurrencia, objetividad e igualdad. Mire, ¿publicidad? Usted lo hizo nulo, hasta que no le obligaron por presiones de sus socios políticos...

La senyora presidenta:

Señora Peris, por favor, acabe.

La senyora Peris Navarro:

Termino, presidenta.

...bajo presión, no publicó los criterios. En transparencia usted ha suspendido textualmente y se lo dice el síndic. En concurrencia la ha hecho engañosa. En objetividad, les ha dado a sus amiguetes. Cero, señor Dalmau, cero en objetividad. Y en igualdad no la ha respetado.

Con lo cual va a tener que dar muchas explicaciones, aquí o donde corresponda, en un programa de «dedazos».

La senyora presidenta:

Señora Peris.

La senyora Peris Navarro:

Gracias.

La senyora presidenta:

Es el turno ahora del Grupo Popular. Señor Castelló, por 3 minutos, cuando quiera.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidenta.

Yo le doy la razón en lo que dice usted que, al final, han sido los grupos políticos en las Cortes los que han votado a favor o se han abstenido y han propiciado que salga ese sistema. Es un sistema que no nos gusta, que no es en absoluto transparente. Pero algunos de los que se quejaban al final han sido los que han aprobado el sistema. Por lo tanto, yo le diré a usted la parte de responsabilidad que creo que tiene, que, como se ha dicho, creo que es que usted hace un baremo, lo pone en funcionamiento, lo traslada a los ayuntamientos, no le gusta cómo sale la cuenta y dice: «Vamos a cambiarlo a dedo y punto». Bueno, si luego le han convalidado esa forma de actuar, para nada transparente, otros grupos políticos, pues enhorabuena, *conseller*, lo ha sacado tal y como usted quería, con la complicidad del PSOE, de Compromís, de Podemos y la abstención de Ciudadanos.

Yo le pedí el 25 de noviembre de 2020 la baremación de estas ayudas. Va para tres meses y no lo tengo. Solo tenía clara una cosa, y es que para esta comisión de hoy yo no lo iba a tener. Supongo que vendrá mañana o pasado, o la semana que viene. Pero le pedí esa baremación y a mí no me ha llegado, lo cual habla de la transparencia en la que abundo cuando dicen que gracias por comparecer voluntariamente. Bueno, el PP, con el número de registro 25.827, lo pidió, 51 números más tarde lo pidió Ciudadanos, 54 números más tarde lo pidió Vox

y 60 números más tarde de registro lo pidió el *conseller*. Esto es lo que se llama comparecer a rastras.

Por otro lado, han hablado de revolución. Es cierto que hay cierta revolución, por ejemplo, en que tengamos 1.300 viviendas ocupadas en el parque público, o más de mil trescientos actualmente; en que la comunidad en los tres primeros trimestres del año 2020 haya habido más ocupaciones ilegales que durante todo el año anterior; en que tengamos 800 viviendas vacías; en la forma en que se compran inmuebles y la situación en la que esos inmuebles se compran –ya abundaremos en ello–; en que de todas las solicitudes de derechos subjetivos de vivienda solo una en toda la Comunidad Valenciana haya tenido una vivienda en el parque público.

Sigue siendo una revolución que no bajen las 25.000 personas que tenemos en el registro de demandantes de vivienda o en listas de espera. Sigue siendo una revolución el cómo se han disparado los precios del alquiler en estos últimos cinco años de su gobierno, que ha sido histórico.

Es una revolución que no haya vivienda de promoción pública. Es una revolución que no haya vivienda protegida para familias con escasos recursos. Es una revolución que siga habiendo casi ciento veinticinco mil familias en situación de vulnerabilidad.

Pero, claro, yo antes he tirado, como decimos mi compañero Rubén y yo, gambeta, y han entrado ustedes y me hablan del urbanismo faraónico del PP, de en qué se gastaba el PP el dinero. Antes no había un plan *reconstruim*. No, antes no lo había.

Antes, según dice la cuenta general de 2019 y la intervención de la Generalitat, en mejoras de infraestructuras y proyectos urbanos el PP se gastó 284 millones de euros, en actuaciones en casco histórico artístico se gastó 145 millones de euros, invirtió en los municipios directamente 429 millones de euros por esos conceptos, que son más de veintiún millones de euros al año, señorías.

Eso hacía el anterior gobierno, atender a los ayuntamientos e invertir en ellos. Y no estoy hablando del plan de inversión productiva. Estoy hablando de esos dos proyectos en concreto.

¿Saben cuánto ha invertido el Botànic en los primeros cuatro años de su mandato? Esto no le afecta a usted, *conseller*, 3,5 millones de euros en cuatro años. Nosotros invertíamos más de 21 millones de euros al año y ustedes, 850.000. Eso es una revolución, señorías.

Gracias, presidenta.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Castelló.

Ahora tiene la palabra el vicepresidente, por un tiempo de 3 minutos, para responder a todas las dudas. Muchas gracias.

El micro, señor vicepresidente. Gracias.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies de nou per les seues intervencions.

En primer lloc, senyor Pascual, mire vosté, totes, totes les preguntes escrites, totes, es contesten dins del termini, totes, totes. No hi ha ni una sola pregunta escrita que vostés hagen plantejant que estiga fora de termini. Per tant, per favor que els terminis legals estan justament per a això, per a dotar de seguretat jurídica.

I el fet que nosaltres vulguem mostrar transparència fa que totes, totes les preguntes escrites que faça qualsevol dels grups parlamentaris, totes, es contesten sempre dins del termini. Per tant, vosté parla de tergiversar i de faltar a la veritat, i qui està faltant a la veritat clarament és vosté i pense que no ho hauria de fer.

En segon lloc, jo és que sincerament ja li ho he dit abans. Si vol, li ho torne a repetir ja per tercera volta. Però és que jo trobe que vosté no sap com és una concurrència competitiva. Perquè diu: «No, és que vosté parlava de criteris de selecció». Clar que sí, criteris de selecció per a trencar justament amb el procediment a dit que es fea en les convocatòries quan governava el Partit Popular.

Però criteris de selecció no és una concurrència competitiva, perquè no hi ha una orde de bases, no hi ha una convocatòria, no hi ha un període de recepció dels projectes, no hi ha un període d'al·legacions... És a dir, tot això no existix i ho he explicat diverses voltes. No existix perquè no era el moment de fer això. Era el moment de posar-se a treballar perquè, quan abans, arribaren els diners als pobles i poder començar a invertir. Per tant, esta mentira mil voltes repetida li assegure que no va a convertir-se en una veritat.

En segon lloc, és que em pregunta vosté..., jo estes coses que em pregunta la veritat és que..., bé, està molt bé que m'ho pregunte ací en la comissió de control, però, vaja, li ho podem contestar en qualsevol moment. Quan diu: «Es que hi han dos línies pressupostàries. ¿Per què hi ha dos línies pressupostàries?» Lògicament hi ha dos línies pressupostàries: una, la dels projectes de l'any passat, que són plurianuals, perquè ja ho he explicat abans que hi ha projectes que duren dos anys. I altra és el de la convocatòria d'enguany. Per això, una línia pressupostària respon als projectes que s'han aprovat per les Corts Valencianes en els pressupostos i l'altra, també, a eixos projectes, per línia competitiva, que és la convocatòria d'enguany. Per tant, hi ha dos línies pressupostàries i per això eixa és la raó per la qual vosté veu dos numerets en els pressupostos.

Senyora Peris, mire, és que..., també vosté continua insistint en l'informe de l'advocacia. Mire, realment jo no sé ja com dir-ho. És a dir, jo no sé com dir-ho. A més a més, no sé si vostés saben en què s'abstenen. Però ho repetisc algunes voltes, el que realment es va aprovar van ser línies nominatives per part dels pressupostos de les Corts Valencianes. Per tant, no sé què està demanant-me més, sincerament. Perquè el que em demana a mi demane-li-ho vosté als serveis jurídics de les Corts Valencianes, perquè són ells els encarregats d'omplir els expedients perquè s'aproven les diferents línies pressupostàries.

Per tant, no continuen pensant que és una concessió en el marc de la conselleria, perquè no existix eixa concessió, com no existix la convocatòria. Per això no pot haver un barem.

Senyor Castelló, és que no pot haver un barem per això mateix. Vosté ho sap perfectament. El que són són línies nominatives aprovades per vostés, amb l'abstenció de Ciudadanos, que jo li agraiïc enormement una volta més, conforme ho vaig fer en el seu moment.

I al Síndic de Greuges lògicament anem a contestar-li exactament el mateix. És a dir, al Síndic de Greuges anem a contestar-li la naturalesa jurídica de la subvenció, que és mitjançant línia nominativa, aprovades per les Corts Valencianes, és a dir, per tots vostés.

I, senyor Castelló, mire, jo la compareixença la vaig demanar al dia següent que vaig vore la notícia. Al següent que va eixir la notícia, jo vaig dir: no sé com funciona el registre i no sé si al registre pot haver abans... Però el dia següent que va eixir la notícia jo vaig dir: vull anar al parlament a demanar per iniciativa pròpia..., donar les explicacions que calga.

Per tant, clar que estic ací per iniciativa pròpia i ho estaré les voltes que faça falta, i les que vostés mos demanen, també, perquè ja sap que a mi m'agrada vindre a les Corts Valencianes. M'agrada vindre al parlament. Soc un demòcrata convençut. Crec que en la democràcia i açò per a mi són moments realment molt importants perquè es fa efectiu el principi de la democràcia.

I miren vostés...

La senyora presidenta:

Senyor vicepresident, vaja acabant, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Sí, acabe ja.

Només per a acabar ràpidament. Mire, ¿sap el que és fer política d'habitatge? Fer política d'habitatge és anar a la Pobla de Vallbona, quan hi havien desenes de famílies que abans dels Nadals anaven a quedar-se sense casa, negociar amb els propietaris d'eixes cases –un fons d'inversió, per cert–, aconseguir la compra a un 40 % o 45 % menys del preu de mercat i posar-les a disposició d'eixes famílies.

O anar a Alfafar, perquè en la Pobla de Vallbona hi ha un alcalde de Compromís, però en Alfafar hi ha un alcalde del PP. I el primer dia que va eixir el problema d'Alfafar automàticament ens vam plantar en Alfafar, vam parlar amb l'alcalde –li ho pot preguntar vosté a l'alcalde, al senyor Adsuara–, vam parlar amb els veïns i vam solucionar el problema amb la Sareb.

O en Riba-roja. El primer dia que va eixir el problema vam anar a Riba-roja –governat pel Partit Socialista– i vam solucionar el problema. O a Torrent, i vam solucionar el problema.

I ahir mateix vam arribar a un acord amb la Sareb perquè cada volta que hi haja algun tipus de crisi com esta nosaltres puguem intervindre prèviament, un sistema d'alerta *temprana*, per a poder actuar i que no anem amb l'aigua al coll quan ja la situació és complicada, que, així i tot, ho solucionem.

Això és fer polítiques d'habitatge i això sí que és una revolució, senyor Castelló.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Anem a suspendre un minut el ple per a despedir el vicepresident i rebre el conseller de política territorial.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Compareixença del conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat, senyor Arcadi España García, per a retre compte de la situació d'amuntegament i la falta de freqüències suficients en el transport públic, responsabilitat de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana, com també de les gestions realitzades per millorar els rodalies, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 30.504)

La senyora presidenta:

Señores diputados, vamos a reiniciar la comisión.

Vamos a pasar al punto tres: comparecencia del conseller de Política Territorial, Obras Públicas y Movilidad, per a retre compte de la situació d'amuntegament i falta de freqüències suficients en el transport públic, responsabilitat de Ferrocarrils de la Generalitat, com també de les gestions realitzades per millorar els rodalies, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el conseller, senyor España, sense temps. Quan vullga.

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Molt bé. Moltes gràcies, senyora presidenta.

Antes quiero recordar a una persona que falleció ayer, que es un funcionario, un servidor público de la Generalitat, a José Luis Ordúñez, que trabajó en los años ochenta en la